

[Ulrich.]

ind under. Der maa ydes dem fuldkommen ens Fordele i økonomisk Henseende, hvad enten de vælger den ene eller den anden Form. Men det er en Selvfølge, at vi fra vor Side er villige til at gaa ind paa, at de, der vælger Formerne under den gamle Husmandslov, faar den Klausul paa sig, at hvis de vil omsætte deres Ejendom udenfor deres egen Familie, har Staten Forkøbsret til den. Det er ganske nødvendigt, og det falder for øvrigt ganske i Traad med den Stilling, vi fra vor Side har indtaget tidligere til hele denne Jordudstyknings, idet vi jo, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, gentagne Gange har stillet Forslag om en centraliseret Jordlovgivning, i hvilken der var en Paragraf gaaende ud paa, at disse Ejendomme kun kunde afhændes udenfor Familien, dersom det var til en i Henhold til de almindelige Bestemmelser kvalificeret Køber; ellers havde Staten Forkøbsret til disse Ejendomme.

I Henhold til disse mine Udtalelser maa vi kræve, at der i § 1 indsættes en Bestemmelse om, at denne Jord ikke fortrinsvis skal udstykkes i Henhold til 4. Oktober-Loven, men skal udstykkes efter vedkommende Jordsøgers eget Ønske enten efter den ene eller efter den anden Lov. De øvrige Bestemmelser kan vi vel tale os til Rette om indenfor Udvalget. Det er muligt, at der skal være en Forskel, efter som Bruget bliver et almindeligt Statshusmandsbrug, eller det bliver et noget større Brug. Her i Forslaget er der opstillet noget mere strammende Bestemmelser for de større Brug. Jeg kan nu ikke se, hvorfor man skal gøre dette; jeg tror, man skal gøre Vilkaarene ens, men een Ting er jo givet: at man maa være overordentlig varsom for ikke at gøre Etableringen af disse Brug dyrere end højst nødvendigt, og her sigter jeg selvfølgelig til de Bygninger, der skal opføres paa disse Brug. Jeg tror, det vil blive nødvendigt i Fremtiden at vise en vis Varsomhed ved Opførelse af Bygninger, saa at der ikke opføres større og kostbarere Bygninger, end det er nødvendigt, og det aabner Loven jo ogsaa Adgang til. Derfor vil det ikke kunne forbyde, at jeg er meget betænkelig ved Bestemmelserne i § 5, som gaar ud paa at bemyndige Statens Jordlovsudvalg til at opføre Bygninger paa disse Parceller, thi jeg nærer paa Forhaand overordentlig stor Mistillid til det ærede Medlem Hr. Niels Frederikssens flotte Tendenser i Retning af Opførelse af Bygninger. Det har jo mange Gange været den store Synd, der er begaaet ved hele den Udstyk-

ning, der har fundet Sted i de sidste 10 Aar, at man har bygget alt for urimelig flot, og naar det ærede Medlem først kommer ud og virker med sine Arkitekter Landet over, ved vi, at det løber op til svimlende Summer, Summer, som i Virkeligheden ligger ganske ud over det, disse Brugs Indehavere magter. Jeg nærer derfor meget stor Frygt for at gaa med til Bestemmelserne i § 5 og maa i alle Tilfælde mene, at det kun maa være i ganske særlige Tilfælde, Jordlovsudvalget kan gaa til saadanne Foranstaltninger som at opføre Bygninger, inden Brugene afhændes. Og i hvert Tilfælde, dersom det skal være en mere almindelig Bestemmelse, maa jeg kræve, at der sættes en overordentlig stor Bremse paa de Flot-hedstendenser, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen paa dette Omraade som bekendt er i Besiddelse af. Det er efter min Opfattelse nødvendigt, at man skaaner disse Brug for at faa en alt for stor Belastning i Henseende til Omkostninger ved Bygningernes Etablering.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en villig Behandling, idet jeg vil udtale, at det er absolut nødvendigt, at man faar denne Lov vedtaget her i Rigsdagen saa snart som muligt, saaledes at hele dette Udstykningsarbejde kan blive paabegyndt, og jeg vil haabe, at man fra Regeringens Side vil stille sig forstaaende overfor de Krav, vi fra vor Side, og for øvrigt ogsaa fra Partiet Venstres Side, stiller til de Vilkaar, under hvilke denne Udstykning kan foregaa. Det vilde være meget beklageligt, hvis man fra Regeringens Side vilde stille sig afvisende overfor de Krav, vi maa stille, og derigennem vilde forsinke dette overordentlig nyttige Udstykningsarbejdes Fremme. Og det er jo givet, at dette vil ske, dersom Regeringen stejlt vil holde paa Ønsket om at anvende 4. Oktober-Lovens Principper ensidigt dernede. Er disse to Principper stillet paa lige Hammel, paa den Maade, jeg her har angivet, og med den Sikkerhedsklausul, vi fra vor Side kan gaa med til: at Staten har Forkøbsret til de Ejendomme, der er oprettet som rene Landejendomme, dersom Indehaverne ønsker dem afhændet udenfor deres egen Familie, saa maa efter min Mening den højtærede Minister, dersom han overhovedet vil vise nogen som helst Imødekommenhed paa dette Omraade, kunne gaa med hertil.

**Holdgaard:** Det her foreliggende Forslag betragter jeg i Grunden som en Følge af de Henstillinger, der blev rettet til daværende Statsminister Madsen-Mygdal af det